

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2016.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*,
Znaci vremena, Zagreb 2016.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2016.
Za internu uporabu

2. travnja 2016.

Pozvani smo svetim pozivom

“A vas će zvati ‘Svećenici Jahvini’, nazivat će vas ‘Službenici Boga našega’.” (Izaija 61,6)

U svakom razdoblju povijesti ovoga svijeta Bog je imao svoje ljude kojima je govorio: “Vi ste moji svjedoci!” U svim vremenima bilo je pobožnih ljudi koji su prikupljali zrake svjetlosti koje su obasjavale njihov životni put i koji su narodu iznosili Božje riječi. Henok, Noa, Mojsije, Daniel i dugi popis patrijarha i proroka — svi su oni bili propovjednici pravednosti. Nisu bili nepogrešivi; bili su slabi, pogrešivi ljudi; ali Gospodin je radio kroz njih sve dok su bili odani Njegovoj službi.

Otkako se uznio na Nebo, Krist, veliki Poglavar Crkve, obavlja svoje djelo na ovom svijetu preko svojih izabranih predstavnika preko kojih se obraća ljudskim sinovima i služi njihovim potrebama. Ozbiljna odgovornost počiva na onima koje je Bog pozvao da djeluju riječju i naukom na izgradnji Njegove Crkve. Oni umjesto Krista trebaju pozivati muškarce i žene da se pomire s Bogom, a svoju zadaću mogu ostvariti samo nakon što prime mudrost i silu odozgo.

Božji propovjednici su simbolički prikazani sa sedam zvijezda, koji su pod posebnim staranjem i zaštitom Onoga koji je Prvi i Posljednji. Blagotvorni utjecaji koji trebaju biti izobilni u Crkvi povezani su s tim Božjim propovjednicima koji trebaju predstaviti Božju ljubav. Zvijezde na nebu su pod Božjom upravom. On ih ispunjava svjetlošću. On vodi i usmjerava njihovo kretanje. Kada to ne bi činio, one bi postale zvijezde padalice. Tako je i s Njegovim propovjednicima. Oni su samo oruđa u Njegovim rukama i sve dobro koje ostvare učinjeno je Njegovom silom.

Da bi uvećao Kristovu slavu On čini da Njegovi propovjednici, djelovanjem Svetoga Duha, donesu veći blagoslov Crkvi nego što ga zvijezde donose ovome svijetu. Spasitelj treba biti njihova djelotvornost. Ako budu gledali na Njega kao što je On gledao na svojega Oca, oni će činiti Njegova djela. I dok se budu oslanjali na Boga, On će im dati svoju svjetlost da njome obasjaju svijet. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 7,8)

9. travnja 2016.

Duhovni stražari

“I tebe sam, sine čovječji, postavio za stražara domu Izraelovu: kad čuješ riječ iz mojih usta, opomeni ih u moje ime. ... Ali ako bezbožnika opomeneš da se odvrati od svojega zloga puta, a on se ne vrati sa svojega puta... ti si spasio život svoj.” (Ezekiel 33,7-9)

Kristovi su propovjednici duhovni čuvari naroda koji je povjeren njihovoj brizi. Njihov je rad uspoređen s radom stražara. U drevna vremena stražari su bili često postavljeni na gradske bedeme odakle su s visine mogli nadzirati važna mjesta koja je trebalo čuvati, i upozoriti na približavanje neprijatelja. O njihovoj vjernosti ovisila je sigurnost svih u gradu. U određenim vremenskim razmacima trebali su se dozivati kako bi bili sigurni da su svi budni i da se nikome nije ništa dogodilo. Povik ohrabrenja ili upozorenja prenosio se od jednoga do drugoga dok ne bi obišao grad. ...

Proročke riječi ukazuju na svečanu odgovornost onih koji su postavljeni za čuvare Božje crkve. ... Oni trebaju stajati kao stražari na zidovima Siona da na pojavu neprijatelja oglase uzbunu. Duše su u opasnosti da podlegnu kušnji i one će propasti ako Božji propovjednici ne budu vjerni onome što im je povjereno. Ako iz bilo kojeg razloga njihova duhovna osjetila tako otupe da ne budu sposobni zamijetiti opasnost i zbog svojeg propusta ne upozore narod da će propasti, Bog će iz njihovih ruku tražiti krv onih koji su izgubljeni.

Prednost stražara na zidovima Siona jest da žive tako blizu Bogu i da budu tako osjetljivi na djelovanje Njegova Duha da preko njih može govoriti grešnicima o opasnosti u kojoj se nalaze i pokazati im put u sigurnost. Oni koje je Bog izabrao, koji su zapečaćeni posvećenjem, trebaju spašavati muškarce i žene od propasti koja im prijete. Trebaju ih vjerno upozoravati na sigurne posljedice prijestupa i vjerno zastupati probitak Crkve. Ni u jednom trenutku ne smiju popustiti u svojoj budnosti. Trebaju podignuti glasove kao trubni zvuk, a nikad ne smiju dati kolebljiv, nesiguran ton. Oni trebaju raditi ne za plaću, nego zato što ne mogu drukčije, zato što su svjesni da će trpjeti teške posljedice ako ne budu propovjedali Radosnu vijest. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 8,9)

16. travnja 2016.

Vjernost u službi

“Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom...: propovijedaj Riječ, uporan budi ... uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom. ... Ti, naprotiv, budi trijezan u svemu, zlopati se, djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni!” (2. Timoteju 4,1-5)

Propovjednik koji je Kristov suradnik bit će svjestan svetosti svojeg rada i koliko truda i žrtve mora uložiti da bude uspješan. On ne razmišlja o vlastitoj lagodnosti ili udobnosti. On zaboravlja sebe. U potrazi za izgubljenim ovcama nije svjestan da je sam umoran, promrznuo i gladan. Pred sobom ima samo jedan cilj: spašavanje izgubljenih. ...

Vojnik križa stoji nepokolebljivo na bojišnici. Kad ga neprijatelj napada, on se vraća u utvrdu po pomoć, i kad Gospodinu iznosi obećanja iz Njegove Riječi, dobiva snagu za izvršenje potrebne dužnosti. On je svjestan potrebe za snagom odozgo. Pobjede koje izvojuje ne vode samouzvisivanju, već ga potiču da se sve više oslanja na Svemoćnoga. Oslanjajući se na tu Silu, on je sposoban iznijeti vijest spasenja takvom snagom da će odzvanjati u umovima ljudi.

Gospodin šalje svoje propovjednike da šire riječ života, da propovijedaju ne “mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem”, niti “lažno nazvane spoznaje”, već Evanđelje koje je “snaga Božja na spasenje” (Kološanima 2,8; 1. Timoteju 6,20; Rimljanima 1,16). ... U ovom nalogu svaki propovjednik može vidjeti opis svoje službe — službe koju može obavljati samo ispunjenjem obećanja koje je Isus dao svojim učenicima: “I evo, ja sam s vama u sve dane — do svršetka svijeta.” (Matej 28,20) ...

Pravi propovjednik neće učiniti ništa što bi umanjilo njegovu svetu službu. On će biti oprezan u ponašanju i mudar u svojim postupcima. Radit će kao što je Krist radio; postupati kao što je On postupao. Koristit će sve svoje snage da odnese vijest spasenja onima koji je još ne poznaju. Njegovo srce bit će ispunjeno dubokom gladi za Kristovom pravednošću. Osjećajući svoju potrebu, iskreno će tražiti silu koju treba dobiti prije nego što istinu, kakva je u Isusu, može predstaviti u svoj jednostavnosti, vjerodostojnosti i poniznosti. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 9,10)

23. travnja 2016.

Isus je naša sposobnost

“Kako su ljupke po gorama noge glasonoše radosti koji oglašava mir, nosi sreću, i spasenje naviješta govoreć Sionu: ‘Bog tvoj kraljuje!’ Radujte se, kličite, razvaline jeruzalemske, jer je Jahve utješio narod svoj i otkupio Jeruzalem. Ogolio je Jahve svetu svoju mišicu pred očima svih naroda, da svi krajevi zemaljski vide spasenje Boga našega.” (Izaija 52,7.9.10)

Božji sluge ne primaju nikakvu čast ili priznanje od svijeta. Stjepan je bio kamenovan zato što je propovijedao Krista i to raspetoga. Pavao je bio zatvaran, tučen, kamenovan i konačno pogubljen zato što je bio vjeran Božji vjesnik neznabošcima. Apostol Ivan je bio prognan na otok Patmos “zbog riječi Božje i zbog Isusova svjedočanstva” (Otkrivenje 1,9). Ovi primjeri ljudske čvrstine u sili božanske snage svjedočanstvo su svijetu o vjernosti Božjih obećanja, o Njegovoj trajnoj prisutnosti i milosti kojom nas održava.

Nema nade o slavnoj besmrtnosti koja bi osvijetljavala budućnost Božjih neprijatelja. ... Ali heroji vjere imaju obećanje o naslijeđu veće vrijednosti od bilo kojeg zemaljskog bogatstva — baštini koja će zadovoljiti čežnje duše. Oni su možda nepoznati i nepriznati na ovom svijetu, ali su u nebeskim knjigama zapisani kao građani vječnog kraljevstva. Oni će naslijediti neprolaznu veličinu i vječnu slavu.

Najveće djelo, najplemenitije nastojanje kome se ljudi mogu posvetiti, jest da grešnicima ukažu na Božje Janje. Pravi propovjednici su Gospodnji suradnici u izvršavanju Njegovih namjera. Bog im govori: Idite, poučavajte i propovijedajte Krista! Poučite i obrazujte sve koji ne poznaju Njegovu milost, Njegovu dobrotu i Njegovo milosrđe. ...

Radnici za Krista nikad ne smiju razmišljati, a još manje govoriti o neuspjehu svoga rada. Gospodin Isus je naša sposobnost u svemu; treba nas nadahnjivati Njegov Duh. Ako se prepustimo Njegovim rukama da budemo protočnici svjetlosti, nikad nećemo iscrpsti svoja sredstva da činimo dobro. Mi možemo uzimati od Njegove punine i primati bezgraničnu milost. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 11,12)

30. travnja 2016.

Svetost Božjeg djela

“Ti zastupaj narod pred Bogom.” (Izlazak 18,19)

Propovjednik stoji kao Božji glasnogovornik narodu, i on u mislima, riječima i djelima treba predstavljati svojega Gospodina. Kad je Mojsije izabran za vjesnika Saveza, upućene su mu riječi: “Ti zastupaj narod pred Bogom.” (Izlazak 18,19) Danas Bog bira ljude kao što je izabrao Mojsija da budu Njegovi vjesnici, i teško onome tko osramoti svoje sveto zvanje ili umanji mjerilo koje mu je postavljeno u životu i radu Božjega Sina.

Kazna koja je zadesila Aronove sinove Nadaba i Abijuda pokazuje kako Bog gleda na one propovjednike koji čine nešto čime sramote svoje sveto zvanje. Ti ljudi su bili posvećeni za svećeničku službu, ali nisu naučili da vladaju sobom. Navike popuštanja svojim slabostima, gajene dugo vremena, zadobile su nad njima vlast, koju čak ni odgovornost njihove službe nije imala snage slomiti.

Tijekom bogoslužja, dok su se hvale i molitve naroda dizale Bogu, dva su Aronova sina uzeli svoje kadionike i u njih stavili tamjan da ga prinesu pred Gospodinom. Međutim, oni su prekršili Božju zapovijed o upotrebi “neposvećene vatre”. Oni su za prinošenje tamjana uzeli običnu, a ne posvećenu vatru koju je sâm Bog zapalio i zapovjedio da se koristi u ovu svrhu. Zbog ovog grijeha pred Gospodinom je izbila vatra i progutala ih pred narodom. “Nato će Mojsije Aronu: ‘To je ono što je Jahve navijestio: Po onima koji su mi blizu svetim ću se pokazati; pred svim ću se pukom proslaviti.’” (Levitski zakonik 10,1-7) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 13,14)

7. svibnja 2016.

Koga da pošaljem?

“Koga da pošaljem? I tko će nam poći? Ja rekoh: ‘Evo me, mene pošalji!’”

Kada se Gospodin spremao poslati Izaiju s porukom svojem narodu, prvo mu je omogućio da u viđenju sagleda Svetinju nad svetinjama u nebeskom Svetištu. Iznenada mu se učinilo da su vrata i unutrašnja zavjesa Hrama bili podignuti ili povučeni u stranu, i bilo mu je dopušteno da pogleda unutra, u Svetinju nad svetinjama, u koju prorokova noga nije smjela stupiti. I tu se pred njime ukazao Gospodin koji je sjedio na prijestolju visoku i uzdignutu, dok je skut Njegove slave ispunjavao Hram. Oko prijestolja su stajali serafini kao straža oko velikoga Kralja, i odražavali slavu koja Ga je okruživala. ... Usnama koje nisu bile okaljane grijehom ti su anđeli izgovarali hvalu Bogu. Uzvikivali su: “Svet! Svet! Svet Jahve nad Vojskama! Puna je sva zemlja Slave njegove!” (Izaija 6,1-8) ...

I dok je prorok slušao, pred njegovim očima prikazala se Gospodnja slava, sila i veličanstvo, i pred ovim otkrivenjem je zaprepašćujućom jasnoćom vidio vlastitu unutarnju okaljanost. U dubokoj poniznosti uzviknuo je: “Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, ... a oči mi vidješe Kralja, Jahvu nad Vojskama!”

Izaijina poniznost je bila istinska. Kad mu je pokazana razlika između ljudskog i božanskog karaktera, osjetio se potpuno nespособan i nedostojan. Kako da narodu prenese svete Jahvine zahtjeve?

“Jedan od serafa doletje k meni: u ruci mu žerava koju uze klijestima sa žrtvenika; dotače se njome mojih usta i reče: ‘Evo, usne je tvoje dotaklo, krivica ti je skinuta i grijeh oprošten.’” ...

Okavo pripremljen, propovjednik će biti sila na dobro u svijetu. Njegove riječi bit će prave riječi, neporočne i istinite, pune sažaljenja i ljubavi; njegovi postupci bit će prava djela, pomoć i blagoslov slabima. Krist će neprestano biti uz njega, nadzirajući njegove misli, riječi i djela. ... Dok nastoji održati ovaj zavjet, stječe duhovnu snagu. Svakodnevnim razgovorom s Bogom postaje silan u poznavanju Svetog pisma. On je u zajednici s Ocem i Sinom, i dok neprestano ispunjava božansku volju, svakodnevno je sve više osposobljen da izgovara riječi koje će zalutale duše voditi u Kristov tor. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 13—15)

14. svibnja 2016.

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ ... Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

Značajna je hitra i bezuvjetna poslušnost ovih ljudi, bez obećanja o plaći; ali u Kristovim riječima nalazio se poziv koji je imao uvjerljivu snagu. Krist će ove skromne ribare, povezavši ih sa sobom, učiniti sredstvom da ljude odvрати od služenja Sotoni i uključiti ih u službu Bogu. U tom poslu postat će Njegovi svjedoci koji će svijetu odnijeti Njegovu istinu nepomiješanu s predajama i ljudskim mudrovanjem. Usvajajući Njegove vrline, hodeći i radeći s Njim, trebali su se osposobiti da postanu lovci ljudi. ...

Tijekom tri godine radili su uz Spasitelja, i Njegovim poučavanjem, Njegovim djelima liječenja i Njegovim primjerom osposobili se da nastave djelo koje je On započeo. Jednostavnom vjerom, neporočnom i poniznom službom učenici su bili osposobljeni da nose odgovornosti u Božjem djelu. ...

Ovi su ljudi bili nepokolebljivo vjerni načelima. Oni neće malaksati niti se obeshrabriti. Bili su puni strahopoštovanja i revnosti za Boga, puni plemenitih namjera i težnji. Po svojoj su naravi bili jednako slabi i bespomoćni kao oni koji sada rade u Djelu, ali su se potpuno pouzdali u Boga. Bili su bogati, ali se njihovo blago sastojalo od kulture uma i duše; a to može imati svatko kome je Bog prvi, posljednji i najbolji u svemu. Dugo su se mučili da nauče pouke koje su dobivali u Kristovoj školi, i nisu se trudili uzalud. ...

Takvi su radnici potrebni i danas, ljudi koji će se bezuvjetno posvetiti predstavljanju Božjeg kraljevstva svijetu ogreznom u bezakonju. Svijetu su potrebni ljudi koji misle, ljudi načela, ljudi koji stalno napreduju u razumijevanju i rasuđivanju. Velika je potreba za ljudima koji mogu koristiti tisak na najbolji mogući način, tako da istina dobije krila i bude prenesena u svaki narod i jezik i pleme.

— (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 16,17)

21. svibnja 2016.

Radosna vijest u svaku zemlju

“Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!” (Ivan 1,29)

Na sve strane treba zasjati svjetlost istine da se srca mogu probuditi i obratiti. Radosnu vijest treba objaviti u svim zemljama. Božje sluge trebaju raditi u svojoj zemlji i u dalekim krajevima, povećavajući obrađene površine vinograda i odlazeći u daleke krajeve. Oni trebaju raditi dok je dan, jer dolazi noć kada nitko neće moći raditi. Grešnike treba upućivati Spasitelju podignutom na križu, i iz mnogih grla treba odjeknuti poziv: “Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!” (Ivan 1,29) ... Kad radnici budu krenuli ispunjeni revnošću i Božjom ljubavlju, crkve će oživjeti, jer će se svaki vjernik duboko zanimati za uspjeh ovih radnika. ...

Užasno stanje svijeta kao da nagovještava da je Kristova smrt bila skoro uzaludna i da je Sotona pobijedio. Velika većina zemaljskog stanovništva opredijelila se za neprijatelja. Ali to nas nije prevarilo. Uprkos prividnoj Sotoninoj pobjedi, Krist i dalje obavlja svoje djelo u nebeskom Svetištu i na Zemlji. Božja riječ prikazuje zloću i pokvarenost koja će postojati u posljednje dane. Kad vidimo ispunjenje ovog proročanstva, naša vjera u konačnu pobjedu Kristovog kraljevstva treba ojačati i mi trebamo početi s obnovljenom hrabrošću na posao koji nam je povjeren.

Svečana sveta vijest opomene mora biti objavljena i u najtežim poljima i u najgrešnijim gradovima, na svakom mjestu do kojeg velika trostruka evandeoska poruka još nije stigla. Svatko mora čuti posljednji poziv na Janjetovu svadbenu večeru. Od grada do grada, od sela do sela, od zemlje do zemlje, vijest istine za sadašnje vrijeme mora biti objavljena, ne uz izvanjski sjaj, već silom Svetoga Duha. Kad se božanska načela, koja je naš Spasitelj došao pokazati riječju i životom, budu prikazala u jednostavnosti Radosne vijesti, obznanit će se sila ove vijesti. U ovo vrijeme novi život, koji dolazi od Izvora svega života, treba prožeti svakoga radnika. O, kako malo shvaćamo širinu naše zadaće! Potrebna nam je ozbiljna i odlučna vjera i nepokolebljiva hrabrost. Naše je vrijeme za rad kratko i mi trebamo raditi neumornom revnošću. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 17,18)

28. svibnja 2016.

Trud neće biti uzaludan

“Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista Slava Jahvina. A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrkli-na narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom. K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga sjaja. ... Kao što zemlja tjera svoje klice, kao što u vrtu niče sjemenje, učinit će Gospod da iznikne pravda i hvala pred svim narodima.” (Izaija 60,1-5; 61,11)

“Njiva je svijet!” (Matej 13,38) Mi bolje od apostola, koji su dobili nalog da propovijedaju Radosnu vijest, shvaćamo što znači ova izreka. Cijeli svijet je golemo misionarsko polje i mi se, koji već dugo poznajemo evandeosku poruku, trebamo ohrabriti mišlju da se u ova polja, nekada tako teško dostupna, mnogo lakše ulazi. Zemlje koje su dosad bile zatvorene za Radosnu vijest otvaraju vrata i mole da im se objasni Božja riječ. Kraljevi i knezovi otvaraju svoja dugo zatvorena vrata, pozivajući glasnike križa da uđu. Žetva je doista velika. Samo će vječnost pokazati rodove valjano usmjerenih napora koji se sada ulažu. Proviđenje ide pred nama, i beskonačna Sila radi zajedno s ljudskim naporima. Zaista su slijepe oči koje ne vide Gospodnje djelovanje, i gluhe uši koje ne čuju glas kojim Vjerni pastir zove svoje ovce.

Krist čezne da svoj utjecaj proširi na um svakog čovjeka. On želi da utisne svoju sliku i karakter u svaku dušu. Dok je bio na Zemlji, gladovao je za ljubavlju i suradnjom kako bi se Njegovo kraljevstvo proširilo i obuhvatilo čitav svijet. On je ovu Zemlju otkupio i želi da ljudi budu slobodni, neporočni i sveti. Spasitelj “umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu” (Hebrejima 12,2). Za života na Zemlji radovao se pri pomisli da sav trud neće biti uzalud, jer će vratiti čovjekovu odanost prema Bogu. Zahvaljujući krvi prolivenoj za svijet još se trebaju ostvariti pobjede koje će donijeti vječnu slavu Bogu i Janjetu. “Zato ću mu mnoštvo dati u baštinu” i u posjed udaljene krajeve zemaljske. (Izaija 53,11.12) Krist će vidjeti rezultat patnje svoje duše i nasititi se. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 18,19)

4. lipnja 2016.

Nalog je upućen nama

“A ja sam daleko od toga da se ičim ponosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kome je meni razapet svijet i ja svijetu!” (Galaćanima 6,14)

Nalog upućen učenicima upućen je i nama. Danas, kao i u ono vrijeme, raspetoga i uskrsloga Spasitelja treba uzdignuti pred onima koji su bez Boga i bez nade u svijetu. Gospodin poziva pastore, učitelje i evanđeliste. Njegove sluge trebaju od vrata do vrata objavljivati vijest spasenja. Vijest o pomilovanju po Kristu treba se odnijeti svakom narodu i plemenu, jeziku i puku. Nju ne treba objavljivati mlakim, beživotnim riječima, već jasnim i odlučnim iskazima. Stotine čekaju da čuju opomenu kako bi spasili svoje živote. Svijet mora u kršćanima vidjeti dokaz sile kršćanstva. Vijesti milosrđa potrebne su ne samo u nekim mjestima, već po cijelome svijetu.

...

Onaj tko promatra Spasiteljevu neusporedivu ljubav, bit će uzdignut u mislima, očišćen u srcu i preobraženog karaktera. Izaći će da bude svjetlost svijetu, i u određenoj mjeri zračiti će ovu čudesnu ljubav. Ukoliko više promatramo Kristov križ, utoliko ćemo potpunije usvojiti jezik apostola koji je rekao: “A ja sam daleko od toga da se ičim ponosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kome je meni razapet svijet i ja svijetu!” (Galaćanima 6,14) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 19,20)

Napomena: Osim ovog navoda iz pera Duha proroštva, pročitajte crkvi i motivirajuće riječi s posljednje stranice ove knjižice.

11. lipnja 2016.

Propovjednikova odgovornost

***“Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom, koji će suditi žive i mrtve, zaklinjem te pojavkom njegovim i kra-
ljevstvom njegovim: propovijedaj Riječ, uporan budi — bilo
to zgodno ili nezgodno — uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj
sa svom strpljivošću i poukom.” (2. Timoteju 4,1.2)***

Ovaj svečani poziv, upućen tako gorljivom i vjernom čovjeku kao što je bio Timotej, snažno je svjedočanstvo o važnosti i odgovornosti rada propovjednika Radosne vijesti. Pozivajući Timoteja da stane pred Božji sud, Pavao ga moli da propovijeda Riječ, a ne ljudska kazivanja i običaje; da bude spreman posvjedočiti za Boga kad god mu se pruži prilika — pred velikim skupovima i u užem krugu, na putu ili kraj ognjišta, prijateljima i neprijateljima, bio u sigurnosti ili izložen tegobama i opasnostima, prijekoru i gubitku.

Bojeći se da bi Timoteja blagi, krotki duh mogao navesti da izbjegava bitan dio njegovog rada, Pavao ga je pozvao da bude do-
sljedan u korenju grijeha i da oštro opominje krivce za velika zla. Ali to treba činiti “u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke”. Trebao je pokazati Kristovu strpljivost i ljubav, objašnjavajući i potkrepljujući svoje ukore istinama Božje riječi.

Teško je mrziti i koriti grijeh, a istodobno imati sažaljenja i nježnosti prema grešniku. Što se više budemo trudili postići svest srca i života, to ćemo biti osjetljiviji u prepoznavanju grijeha i odlučniji u njegovom neodobravanju. Moramo se čuvati nepotrebne oštrine prema krivcu, ali isto tako moramo paziti da ne izgubimo iz vida strahovit utjecaj grijeha.

Potrebno je da prema zabludjelome pokažemo strpljenje i ljubav nalik Kristovoj, ali postoji opasnost da pokažemo tako veliko razumijevanje za njegovu zabludu da će ukor smatrati nezasluženi-
nim pa će ga odbaciti kao nepriličan i nepravedan. (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 21,22)

18. lipnja 2016.

Odgovornost za duše

“Da, Sin Čovječji došao je da traži i spasi što je izgubljeno.” (Luka 19,10)

Božji propovjednici moraju uspostaviti prisnu zajednicu s Kristom i u svemu slijediti Njegov primjer — u neporočnom životu, u samoodricanju, u dobročinstvu, u marljivosti i ustrajnosti. Njihova prva briga treba biti zadobivanje duša za Božje kraljevstvo. ...

John Welch, propovjednik Radosne vijesti, osjećao je tako veliku odgovornost za duše da je često ustajao noću da moli Boga za njihovo spasenje. Jednom prilikom ga je supruga opominjala da pazi na svoje zdravlje i da se ne izlaže takvim naporima. Njegov odgovor je glasio: “O, ženo, odgovoran sam za tri tisuće duša, a ne znam kako stoji s njima.”

U jednom gradu u Novoj Engleskoj kopali su bunar. Kada je posao bio skoro završen, a dok se jedan čovjek još uvijek nalazio na njegovom dnu, zemlja se urušila i pokopala ga. Odmah je upućen poziv za pomoć pa su mehaničari, seljaci, trgovci i odvjetnici bez daha požurili da ga izbave. U revnim, spremnim rukama našla se užad, ljestve i lopate. “Spasite ga, spasite ga!” vikali su svi.

Ljudi su radili ne štedeći snagu sve dok znoj nije potekao s čela i ruke se tresle od napora. Uspjeli su spustiti cijev u dubinu kroz koju su vikali čovjeku da odgovori ako je još živ. Odgovor je došao: “Živ sam, ali požurite! Strašno je biti ovdje!” S uzvikom radosti obnovili su napore i kada su konačno stigli do njega i spasili ga, radosna vika uzdignula se do samoga neba. “Spašen je!” odjekivalo je svim ulicama.

Je li to bila prevelika revnost i zainteresiranost, preveliko oduševljenje da bi se spasio jedan čovjek? Svakako da nije; ali što je gubitak zemaljskog života kada se usporedi s gubitkom jedne duše? Ako mogućnost gubitka jednog života može probuditi u ljudskim srcima tako snažne osjećaje, zar gubitak jedne duše ne bi trebao probuditi mnogo veću želju u ljudima koji tvrde da su svjesni opasnosti u kojoj se nalaze oni koji su odvojeni od Krista? Zar Božje slugе ne bi trebale pokazati isto tako veliku revnost u radu na spašavanju duša kao što su je pokazali ljudi spašavajući život tog jednog čovjeka zatranog u bunaru? — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 22,23)

25. lipnja 2016.

Gladni kruha života

***“Blago vama koji sada gladujete, jer ćete se nasititi.”
(Luka 6,21)***

Postoji potreba za ljudima vjere koji će ne samo propovijedati, već i služiti narodu. Potrebni su ljudi koji svakoga dana hode s Bogom, koji imaju živu vezu s Nebom, čije riječi imaju silu da osvjeđoče srca. Propovjednici ne trebaju raditi s ciljem da pokažu svoje sposobnosti i umnost, već da bi istina, kao strijela Svemogućega, mogla naći put do duše.

Nekog su propovjednika, nakon tumačenja Biblije koje je jednog od njegovih slušatelja dovelo do dubokog osvjeđenja, suočili sa sljedećim pitanjem: “Vjerujete li stvarno u to što ste propovijedali?”

“Svakako”, odgovorio je.

“Je li to zaista tako”, upitao je ponovno čovjek.

“Svakako”, rekao je propovjednik, uzimajući u ruke Bibliju.

Na to se čovjek ponovno javio: “O, ako je to doista istina, što da *mi* činimo?”

“Što *mi* da činimo”, pomislio je propovjednik — “*mi*”? Na što je čovjek mislio? Ali ovo pitanje prodrlo je u dubinu njegove duše. Povukao se da moli Boga da mu kaže što treba učiniti. I dok se molio, neobičnom snagom zaokupila ga je misao da svečane istine o vječnosti mora iznijeti svijetu koji umire. Tri tjedna je njegovo mjesto za propovjedaonicom bilo prazno. Tražio je odgovor na pitanje: “Što *mi* da činimo?”

Propovjednik se vratio svome stadu pomazan Svetim Duhom. Shvatio je da se njegovo ranije propovijedanje malo doimalo njegovih slušatelja. Sada je u sebi osjećao strašnu odgovornost za duše. A kad se pojavio za propovjedaonicom, više nije bio sam. Trebalo je obaviti veliki posao, ali je znao da ga Bog neće iznevjeriti. Pred svojim slušateljima uzdizao je Spasitelja i Njegovu beskonačnu ljubav. Božji Sin se otkrio i duhovno buđenje zahvatilo je crkve u okolnim krajevima. (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 23,24)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com